

Philipsen: Der er allerede fra flere Medlemmers Side ydet den høitærede Indenrigsminister Tak, fordi han ved at fremlægge dette Lovforslag har forsøgt at fyldestgjøre Grundlovens § 91, og jeg skal villig indrømme, at der er gjort et Skridt henimod at opfylde det Løfte, som denne Paragraph indeholder; men jeg er overbevist om, at det høie Thing og den høitærede Indenrigsminister ogsaa maae indrømme mig, at der er et stort Skridt tilbage endnu, førend man kan sige, at denne Paragraph ikke fremdeles staaer som en Løsteparagraph. Saalænge nemlig Statens Embedsmand, Amtmanden, ikke alene har Sæde og Stemme i Amtsraadet, men ogsaa er det overordnede kommunale Raads fødte Formand, er jeg overbevist om, at det høie Thing og den høitærede Indenrigsminister maae indrømme, at det Løfte, der er givet i Grundlovens § 91, ikke er opfyldt. Der kan være forskjellige Meninger om det mere eller mindre Hensigtsmæssige i, at denne kongelige Embedsmand vedbliver at være født Formand for Amtsraadet, men dette Spørgsmaal er i alt Fald kun et Tidsspørgsmaal. Jeg er overbevist om, at man efter nogle Aars Forløb alligevel maa komme hen til, at Amtmanden maa blive udelukket fra Amtsraadet. De Grunde, der ere anførte for, at han fremtidig skulde vedblive at have Sæde deri og være dets Formand, have ikke for mig været fyldestgjørende. Der har været yttret, at Raadet kunde være vel tjent med den juridiske Indsigt, som Amtmanden er i Besiddelse af, og jeg skal villig indrømme, at Amtmanden er i Besiddelse af en saadan juridisk Indsigt; men de fleste Spørgsmaal, der foreligge Amtsraadet til Afgjørelse, ere dog ganske vist af en reent oeconomicke Charakter, og de saa Spørgsmaal af mere indviklet juridisk Natur, der maatte komme for, ville vistnok kunne besvares ved Hjælp af juridiske Haandbøger og i alt Fald ved Assistance af den Secretair, som det jo er tilladt Amtsraadet at lønne, til hvilken Bestilling Amtsraadet jo kan antage en juridisk dannet Mand. Der er naturligtvis ogsaa gjort den Indven-

ding imod, at Amtmanden ikke skulde vedblive at være Formand i Amtsraadet, at det vilde være en meget byrdefuld Bestilling for den Privatmand, der skulde overtage Formandspladsen, og dette er jo ogsaa ganske vist; men dertil skal jeg kun svare, at, naar man vil have Frihedens Goder, saa maa man jo naturligtvis ogsaa være belavet paa at tage de Byrder, der følge dermed. Jeg troer, at det havde været rigtigere, at vi nu, da vi jo faae en heelt ny Ordning af Communalforholdene, ogsaa havde gjort Skridtet ud og havde vedtaget denne Bestemmelse tilligemed det Øvrige, hvorved vi saa vilde være fritagne for om nogle saa Aar igjen at see denne Lov omændret. Det kan imidlertid ikke falde mig ind at ville stille noget Ændringsforslag i denne Retning, fordi den Modtagelse, som et dertil sigtende Forslag har faaet i det andet Thing, og som det har mødt fra den høitærede Indenrigsministers Side, har ladet mig see, at et saadant Forslag ikke vilde gaae igjennem; men hvad jeg ønsker at udtale, er, at Grundlovens § 91 ogsaa fremtidigt for mig, og jeg er overbevist om for de fleste af det ærede Things Medlemmer, vil vedblive at staae som en Løsteparagraph, hvilken der endnu ikke er fæstet Fyldest. — Iøvrigt troer jeg dog, at der uden Skade kunde indrømmes de kommunale Bestyrelser en lille Smule mere Frihed, og navnlig saalænge Statens Embedsmand, Amtmanden, har det i sin Magt at forhindre fordærvelige Foranstaltninger. Jeg siger her til den Bestemmelse i § 52, som siger, at Amtsraadet ikke uden Indenrigsministeriets Samtykke kan optage Laan af større Beløb eller paa længere Tid, end at de kunne blive tilbagebetalte inden Udgangen af det følgende Aar. Man maa jo vel erindre, at saadanne Laan kunne være nødvendige for at indfri allerede indgaaede Forpligtelser, naar f. Ex. Amtsraadet maatte have vedtaget at opføre Bygninger eller træffe andre saadanne Foranstaltninger, til hvis Fuldførelse et Laan vil være absolut nødvendigt; i saadanne Tilfælde vil Indenrigsministeriets Samtykke jo kun være